

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az állampolgári érdekvédelmet országos hatáskörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/,

amely a mostani megjelenésének is gazdája, s működteti a **Civil Panaszügyi Szolgálatot**. Az ehhez
érkezett lakossági, egyéni-közösségi jelzések, észrevételek, közérdekű bejelentések, panaszok, pozitív, vagy
negatív történetek, vélemények, meg konstruktív javaslatok és kérdések, illetve az ebbéli

[reagálások](#) **NYÍLT FÓRUMA** e

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁG.

Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. IV. em. 26.

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Főszerkesztő: **VELKEI ÁRPÁD**, aki

48 éve tagja a Magyar néprajzi Társaságnak,

39 éve pedig a Magyar Újságírók Országos Szövetségének /MÚOSZ/.

Országos elnöke az idén 20. éves civil érdekvédelmi szervezetnek, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉGNEK /FÜNÉSZ/,

vezetője az országos Civil Panaszügyi Szolgálatnak.

Alapítója a Civil Parlamentnek és a Társadalmi Érdekegyeztető Tanácsnak /TÉT/.

12 éven át volt bírósági népi ülnök.

Tájékoztatási feladataink teljesítése során igyekszünk mindig
az igazat mondani, nem csak a valót!

Terveink szerint, a feldolgozandó és közlendő esetek, információk zömét nem a mindenkori hatalom, a
különböző intézmények, a politikai erők, a tőke, meg a médiumok rutinos levélírói, betelefonálói szűkösen
behatárolható világából, illetve a „fecsegő felszín” köreiből, hanem a többségi „mélyből”, vagyis a
rendszerváltozás vesztes millióinak soraiból szerezjük!

Hogy a társadalmi és gazdasági történésekről, tendenciákról — ezen belül pedig az eredményekről és hibákról
— első kézbéli tényanyagaink, úgymond dokumentumaink legyenek, kérjük olvasóinkat:

ÍRJÁK, SZERKESSZÉK VELÜNK EGYÜTT e sajtókiadványt, a **nép újságját!**

Düsseldorfi dalfesztivál — tanulságokkal

Akrobatika, sláger-hiány, nyelvi béklyó

A május 14-ei döntővel véget ért az idén immáron ötvenhatodszor megrendezett **Euróvíziós Dalfesztivál**, amelynek ezúttal a németországi Düsseldorf volt a helyszíne. Körülbelül 30 ezer főnyi közönség előtt 43 énekes versengett, akikre ugyanennyi országból lehetett szavazni. A fináléban már csak 25-en vehettek részt, közöttük a hazánkat képviselő kétgyermekes anyuka, **WOLF KATI**, aki sajnos, az utolsók között végzett, bár a nyelvrokonunktól, a finnektől a maximális 12 szavazatot nyerte el. Senki más ilyen pozitívan nem értékelte az előadását. És erről igazából nem ő tehet... Meg arról sem, hogy a Kossuth Rádió 15-ei, vasárnapi Déli Krónikája már egyetlen mondatot sem szentelt e záró programnak, holott, korábban ugyanezen időben számolt be az énekesnő döntőbe jutásáról.

Mielőtt ismertetném a **Civil Panaszügyi Szolgálat**-unkhoz érkezett lakossági **jelzéseken, észrevételeken**, vagy ha úgy tetszik, **közérdekű bejelentéseken** alapuló ebbéli véleményeket, ki kell térnem a tárgybeli távoli és múlt korántsem lényegtelen jelenségeire:

Az illetén rendezvények a legelejétől, 1956-tól kezdődően a 80-as évek végéig a színpadon lévő nagyzenekarok kíséretével és karmesterek vezényletével zajlottak, később azonban átreformálták e rendet — hadd tegyem hozzá, hogy hátrányára — a határtalan látványosságok show-műsoraivá, ahol már a hatalmas pénzeket mozgó produkciós irodák voltak a szervezés, lebonyolítás gazdái. A pódiumot a fénytechnika kezdte uralni, minek közepette előkerültek az akrobatikát idéző jelenetek, a dalolót pedig már nem ritkán különös ruhába is bújtatták. Az ebbéli erőteljes dominanciájú külsőségek óhatatlanul hatottak a nóták tolmácsolására, s ami még nagyobb gond, azok könnyűzenei értékeire is, mégpedig negatívan. A dolog oda torkollott, hogy az utóbbi időben már a koreográfia és a jelmeztervezés, meg a műszaki attrakció uralta a dobogót, ahol egyre kevesebb élményt kaptunk az előadóktól. Például azért is, mert a melódiai alig keltetették fel a füleink érdeklődését. Talán azt lehetne kevésbé szerencsésen mondani: a különféle szórakoztató zenei műfajok különös egyvelegeit láthattuk-hallhattuk, afféle musicalszerű képpel-hangulattal, amelyekre csak ráadás volt az angol nyelv kitereljesítése.

Nos, az előzőkben említettektől nem volt mentes az idei dalfesztivál sem, amely ismét igazolta a hiányosságait, az országunkat közvetlenül érintően is. Íme a részletek:

Azt mondták a bennünket megkereső tévénézők, hogy a versenyre kiválasztott melódia aligha maradt meg sok emberben, egyfelől azért, mert a széles oktávú ívelése révén kevésbé fülbemászó, amit a hangszerelés sem volt képes kellemessé tenni. Bár a felkészült énekesnő kiválóan interpretált, de a bárki részéről aligha fűtyülhető, dúdolható, tehát gyengécske dallam népszerűségét nem tudta elősegíteni.

Azt mondták a bennünket megkereső tévénézők, a vitathatatlanul színvonalas háttérmozgások /pl. szaltózás/ alig, vagy egyáltalán nem szolgálták a zenei termék sikeressé tételét.

Azt mondták a bennünket megkereső tévénézők, rossz döntés volt nem az anyanyelvén énekeltetni KATIT, mert ha ezt teszi — bár 1-2 mondata így hangzott el —, legalább a szavazni jogosult határon túli magyar nézők végig értik a szöveget, amelynek rímeit a külföldiek is tudták volna érzékelni.

Azt mondták a bennünket megkereső tévénézők, sem a dalhoz, sem az énekesnő egyéniségéhez nem illett túlságosan a számára kreált, s inkább valamiféle görög drámai részletet idéző öltözék, ehelyett egy természetes megjelenést biztosító ruhára lett volna szüksége.

Azt mondták a bennünket megkereső tévénézők, nem volt helyes KATI körül túlságosan intenzív propaganda kampányt folytatni, főleg a nagyon jó helyezését, vagy az esetleges győzelmét az ilyen-olyan felmérésekre, tévés sztári felhajtásokra hivatkozva jósolgatni, amit most akár mélységes csalódásként él meg, a néző pedig valamiféle megtévesztésként. Igaz, a korábbi és jelentős eredményt el nem érő magyar indulók esetében is hasonlóan erőteljes, ám lényegében téves publikációt folytatott az írott és az elektronikus sajtó, amely utólag nem kért elnézést sem az érintettek szereplőktől, sem az olvasóktól, a hallgatóktól, a nézőktől.

Azt mondták a bennünket megkereső tévénézők, hogy például a Dankó Pista, Huszka Jenő és Kálmán Imre jóvoltából a világ legszebb szórakoztató zenei dallamkincsével rendelkező országunk számára igen kellemetlen, sőt, szégyenletes tény, hogy a többszöri európai dalversenyi megmérettetésünk sem járhatott kimagasló eredményekkel! Pedig nem kevés hazánkban a rangos és eredményes slágerszerző, meg a jól ismert és bizonyítottan kiváló énekes, akik szinte garanciái lehetnek a szóban forgó fesztiválokön való sikeres szereplésnek. A jövőben őket kell felkérni az ilyen nemzetközi feladatok elvégzésére, s nem engedni, hogy szűkös produceri, gyártói, szponzori érdekek érvényesülhessenek e területen. És az is fontos, hogy a versenyre szánt dalok, illetve azok előadói közül a nézők szavazatai döntsék el, melyik formáció képviseljen bennünket külföldön.

Hát ennyit az ügyfeleink véleményéről, amelyekben számos megfontolandó van. Visszatérve még a düsseldorfi programhoz:

Bár a földrajzilag behatárolt Európához nem sorolható Azerbajdzsán roppant szimpatikus csapata lett dobogós az idei Eurovíziós Dalfesztiválon, e tehetséges fiataloknak csak gratulálni lehet, nemkülönben az őket felkészítő szakembereknek, abban reménykedve, hogy feltehetően az ottani fővárosban, Bakuban jövőre rendezendő nemes versengésen minél több leendő, közöttük magyar sláger is a nézők elé kerülhet!

Befejezésül még néhány korántsem személyes álláspont, javaslat:

A világ egyik legnézettebb televíziós programját nem szabad monotonná, unalmassá, szinte idegesítővé tenni azáltal, hogy a részt vevők zöme angol nyelven produkál, ami ez esetben afféle béklyót jelenthet a szereplőknek, akik nyilvánvalóan a saját nyelvükön tudnak a legszebben énekelni! A mostani abbéli gyakorlat feloldására talán elő kellene írni a nemzeti nyelv kötelező használatát, az egyszerű érthetőségi és megjegyezhetőségi követelményeknek megfelelő dalok demokratikus, vagyis közönségszavazatos kiválasztását, illetve a benevezett szerezmények látvány show elemeinek minimálisra szűkítését, meg az egy dalra csak egy szavazás kötelező voltát!

2011. május 15.

Velkei Árpád
főszerkesztő

Írja, kérdezze, szerkessze, olvassa

a rendszerváltozásban csalódott, s a lakosság döntő többségét
kitevő hallgatag tömegek világhálós NÉPÚJSÁG-ját, a múlttól, a
jelenről és a jövőről szóló

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG-ot.
